

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Tvrriani Societatis Iesv, Defensio Locorum S.
Scripturae. De Ecclesia Catholica, Et Eivs Pastore
Episcopo Romano, B. Petri, principis Apostolorum
successore, libri duo. Aduersus nugatorias ...**

**Torres, Francisco de
Coloniae Agrippinae, 1580**

VD16 ZV 18729

Capvt III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-33634

Quomodo
explicata sit
conscien-
tia boni in-
terrogatio
in Concilio
primo Car-
thaginensi.

Quo quod
Petrus ait,
non carnis
depositio
sordium, du-
pliciter in-
telligi po-
test, & utro
modo me-
lius.

per resurrectionem Iesu Christi à mortuis: hanc interrogationem conscientia bona, quæ in baptismo sit, magis explicauit synodus prima Carthaginensis C. 1. de-
scendentem, inquit, in aquam, & interrogatum in trinitate, secundum euangelij
fidem & Apostolicam doctrinam & confessum bonam conscientiam in Deum de re-
surrectione Christi Iesu, non licet iterum interrogare in eadem fide, & in aquam
iterum intingi. Illud etiam admonere volo, ne mihi obliuionem, ut soles, falsò
obijcias, aliter alias me interpretatum esse, quod Petrus hic dixit, non carnis
depositio sordium, interpretatus enim sum in explicationibus Clementis Rom.
cum verbum ἀντίτροπον explico, de circumcisione, & fortasse melius congruit
locus cum loco epistolæ ad Colos. de circumcisione non manu facta in expoliatione
ne carnis, quam expoliationem carnis, vocat Petrus hic depositionem carnis sor-
dium, id est, carnis sordida, sic vocauit praputium. rationem & auctores, quos
secutus sum, leges, si voles, in explicationibus, quas dixi.

CAPVT III.

Quo Grego-
rius Nazia-
nus ab Antonio
citatus arcam
Noe Eccle-
siam figuram
fuisse intel-
lexit.

Ergit Antonius. Quāto, inquit, melius Nazianzenus, qui cor-
ruptelas Episcoporum describens, se arcam Noe quære-
re exclamauit. audiamus exclamationem, quam vocas; Noe, in-
quit Nazianzenus, arcam quæro, ut grauem mortem euitem, Ec-
clesiam se dicit querere, in qua mortem fugiat; aut dic tu, quam aliam arcam
quesuisse putas? Iudicauit igitur arcam Noe fuisse figuram ecclesie, quod tu con-
tra testem tuum negas, alioqui non vocasset arcam; arcam enim mysticam intel-
lexit. Ecclesia autem non perit propter malos quosdam Episcopos, ut tu cum he-
reticis sentire videris; quin potius ubicumque Episcopus non hereticus neque schis-
maticus, siue multos siue paucos in nomine Domini congregat, ibi est Ecclesia; &
in medio eorum est Christus, sicut ipse in Euangelio dicit, & in eiusmodi Eccle-
sia, qui vult saluus esse potest. Estque ea Ecclesia ἀντίτροπον arca, quia sicut arca
per aquam seruauit illas animas, sic Ecclesia ista saluat per baptismum obediens
fidei. Itaque non dicit Nazianzenus ecclesiam, qua tales Episcopos habeat, qua-
les Ecclesia illius temporis Constantinopolitana habuit aliquos, non esse cum ba-
ptismo ἀντίτροπον arcam Noe, sed sic ait de illis prauis & flagitiosis Episcopis, re-
stor me neque sedis, neque operis, neque consilij, neque nauigationis, neque itineris ullius
societatem cum illis initurum: qua via illi coeperunt, pergant sane si volent. Ego
autem Noe arcam quæro, ut grauem mortem euitem: quæ perinde sunt, ac si di-
ceret, quāuis in vna ecclesia simus, in qua sunt prauis ac probis, sicut in arca erant
munda & immunda animalia, ego tamen cum eis non habeo vitæ societatem. Pe-
reant ipsi in Ecclesia, si eis ita libet, ego in Ecclesia saluus esse volo, hoc est qua-
rere Noe arcam. qui enim in Ecclesia, quia malè vixit, non fit saluus, non fuit
illa

illi Ecclesia arca Noe. Similiter dictum est Loth ab Angelo, saluans salua temet-
ipsum, ne cum illis pereas. Satis iam intelligis, credo, si quid ingenij habes, in te
potius Nazianzenum citatu esse, cum quid diceret, non intellexisti. Pergis dein-
de cauillari in alijs meis, quae malo meis verbis integrè repetere, quam tuis in-
choate recitare. Scripsi c. s. prioris libri mei: Quare ubi baptisma est, & caput
familia, qui est Episcopus Dei sacerdos, ut sacerdos Dei erat Noe, ibi est Eccle-
sia, quae est domus Dei, tamquam altera arca Noe, in qua requiescitur à diluui-
o, & à laboribus peccatorum, quia ibi datur venia per eum, cui primo data est po-
testas ligandi & soluendi, requiem enim significat Noe. Hinc sit Andrea, ut cum
tui Protestantes baptisma similis formae cum arca non habeant, consequens ne-
cessario sit, ut nec ecclesiam habeant. Etenim si baptisma similis forma cum arca
haberent, vnum quoque haberent principium & caput, qui eis vna cum ceteris
omnibus, qui per vniuersum mundum ad familiam, siue Ecclesiam Domini per-
tinent, praesent. Hac erant à te refellenda, si refellere poteras. Quid verò ad
hac, & quomodo responderis, statim videbimus: repetam prius quae huc perti-
nent, quae tu etiam mutilè, & mancè recitasti. Scripsi proximè post superiora: e-
rant itaque, in arca Noe filij Noe, ac quisque eorum caput uxoris suae, & rursus ho-
rum, qui capita erant, caput erat pater Noe, qui eos procreauerat, ac loca eis,
cum eorum vxoribus in arca assignauerat, sic singulas Ecclesias, quae partes, ut
dixi, vnius ecclesiae Catholicae sunt, Episcopi tenent, qui earum capita sunt, & horum
caput est in successoribus suis Petrus euangelicus Noe, ut vetus Noe caput erat
filiorum, qui uxores quoque habebant. Quod si à Protestantibus queramus, virum
habeant ecclesias, quae sint Ecclesiae Catholicae partes, ac veluti nidi in arca illa af-
fixi, haud dubiū, quin responsuri sint, habere se tales ecclesias: si verò rursus peti-
mus, ut earum capita ostendat, continuo proferent suos Superintendentes. Quod si
adhuc rursus interrogemus, quodnam caput habeant isti Superintendentes in terra?
nullum respondebunt. ex qua responsione necessario nos concludimus, non esse eos fi-
lios Noe in spiritu, nec ad arcam eius mysticam pertinere, id est, non pertinere eos ad
ecclesiam Catholicam, quia Petrum nouum Noe caput esse non agnoscunt. Non enim satis
est baptismum verum habere, ut quidam Protestantes habent, neque verum usum aliorum
sacramentorum, ut habere eos interim fingamus, tamen si reuera nullum sacramentum
prater baptismum et matrimonium habent, quia episcopis carent, & ministros verbi
et sacramentorum ordinat. sed necesse est secundum scripturam, ut baptismum habeant
similis formae cum arca Noe, ut Petrus ait, i. baptismum in ecclesia. qui enim baptismum
in ecclesia retinet, is ad arcam mysticam salutis pertinet: qui verò non retinet, non per-
tinet. Hac & superiora à me recitata, his paucis verbis tuis, videris tibi satis con-
plexus, cum ais. Quis autem risum teneat (hoc est prooemium tuae recitationis)
qui te ita differetem audiuerit? Quemadmodum (inquis) Noe fuit ca-

Quo Anto-
pius contra
se Gregoriū
Nazian. testē
citauerit.

Quae Anto-
nis dissimu-
lauerit, quia
refellere non
potuit, & quod
mutilè, &
mancè reci-
tauerit.

Quo Cōfessio
ista non
habent bap-
tismum si-
milis formae
cum arca
Noe, nec ad
arcam mysti-
cam salutis
pertinent.

D

put

Qualis sit
Antonij
Dialectica.

put suorū liberorū, ita & Petrus & eius successor est visibile caput
ecclesie. Quin etiam addis, tres filios Noe repræsentasse particulare
Ecclesias, quarum Episcopi sunt capita. Deinde, vt illa mea omnia
vno verbo diluere, acutum sanè, inquis, disputandi genus & planè
ἀποδεικνύν. Immo acutum sanè, inquam ego, hoc tuum Antoni resellendi ge-
nus & planè ἀντιπρῆκνύν. Quid hic opponis? quomodo antecedens sustulisti?
quomodo probasti non esse concedendum, ne si concessisses, ratio connexi cogeret,
consequens concedere? viderint tui Dialectici. Addis postea, verum enimue-
rò, vnum omisisti Turriane, quod valde ad rem tuam facere vide-
batur, nempe Romanam Ecclesiam, quā ex tua similitudine vxor
Noe repræsentauit, velle cæteras omnes supereminere, quemad-
modum vxor Noe inter suas nurus excellebat: quod si ita est, non
satis rectè dicitis in vestris decretis Ecclesiam Romanam esse ma-
trem reliquarum Ecclesiarum dist. ca. 2. cum eam Ecclesiam no-
uercam dicere debeatis. Mirer, nisi tuos pudet hac legeretam putida &
insulsa, & futilia; me certè pudet ad ea respondere, præsertim cum nihil penitus
ad rem faciant. Simile est quod sequitur, sed ad illud respondebo, quia in eo me
immemorem mei esse dicis. Sic ergo ais, quam obrem cum nobis contu-
meliosè obijcis, nos esse proteruo illi filio similes, qui Patrem Noa-
chum ludibrio habuit, satis indicas te non esse tui memorem, qui
tres filios Noachi cum Episcopis tuis comparasti. Immo tu non es me-
mor tui, qui neq; tempora, neq; loca, neq; res, quæ in temporibus, et locis sunt, di-
stinguis; quasi verò in vno & eodè loco, et vno atq; eodè tempore, eundè fecerim
figurā Episcopi esse, & nunciare duobus fratribus suis, nudata esse verenda patris
sui, sicut scriptum est, & quidem post egressum ex arca contigit. Accusas præter-
ea in mea arca Noe allegoria, quod Archiepiscopis & Patriarchis nullum in ar-
ca locum dederim. Hic etiam inscitiam tuam produs, qui ignoras comparari Ar-
chiepiscopos cum episcopis, tanquam fratres maiores cum minoribus, vt erant fr-
lij Noe maiores alius alio; idem enim ordo est, licet non idem gradus dignitatis.
Patriarcha in vno patre patrum Noe tanquam in figura continebantur, sed in-
primis Patriarcha Patriarcharum Petrus Euangelicus Noe, sicut in filiis tanquā
in figura Episcoporum continebantur presbyteri, & diaconi, & reliqui ordines.
Episcopus enim presbyter est & diaconus & reliquos ordines in se continet. Car-
dinales aut Episcopi sunt, aut presbyteri solum, aut diaconi. Non enim ordine,
sed gradu, & dignitate separantur. Hi sunt Pontificis consiliarij & adiutores,
qui auctoritate Pontificum Pontificem in locum demortui, assentiente Clero &
populo Romano, eligunt. Sed imperite & absurde morositas est, ita omnia in
allegoricis figuris exigere, vt nihil relinquatur in re, nō prius lineamenti allego-
ricis

Quo Anto-
nius non sit
sui memor,
qui alteri
obliuione
obijcit.
Archiepisco-
pos cū Epi-
scopis con-
ferri, vt fra-
tres maio-
res cum mi-
noribus.

Imperita, &
absurda mo-
rositas in fi-
guris alle-
goricis gi-
mis suuili-
ter exigen-
dis.

ricis adumbratum; ut si quis in pictura nihil patiatur esse abditum, nec opacum, sed potius omnia expressa & collustrata requirat. Mirer, si à me non etiam ex-
 gis in capite Noe umbram bicornis mitræ, quam dicis, ut mihi imaginem Pon-
 tificis gessisse Noe neges, nisi Noe mitratum fuisse ostendero; neque claves regni
 calorum habere Pontificem concedas, nisi claves arcæ in manu Noe fuisse pro-
 beb; sicut non concedis, creari nunc Pontificem à Cardinalibus, qui, nescio, in-
 quis, qua ratione, hoc, (nisi succurram) possit vnquam Noachi filijs
 conuenire. Nam eos à patre Noacho progenitos quidem legimus, &
 at patrem fuisse, vnquam à liberis progenitum, inauditum est. Suc-
 curram Antoni, ne absurdum, quod tu putas, sequatur. videris non legisse, aut
 certe non meminisse, aut quod superest, cum legeres, non intellexisse, quod scri-
 ptum est in Psalmo 44. de Apostolis, pro patribus tuis nati sunt tibi filij: cōstitues
 eos super omnem terram: promisit propheta futurum esse, ut qui essent filij Iu-
 daorum, fierent patres eorum Iudaorum, à quibus progeniti essent, quod ad exi-
 tum perductum est in Apostolis sanctis, qui per Euangelium genuerunt patres
 suos, sicut Paulus de Cor. scripsit, Nam si decem milia pedagorum in Chri-
 sto habeatis, sed non multos patres. Nam in Christo Iesu per Euangelium ego
 vos genui. si hoc non est absurdum, quomodo erit absurdū, à figuratis in filijs Noe
 secundum carnem progenitis, creari patrem eorum spiritualem figuratum in
 Noe. Sequitur alia cauillatio nō minus ridicula, etsi tibi grauis, credo, visa est.
 Quid etiā facies, inquis, Iustino Martyri vetustissimo auctori, qui
 locum hunc Petri explicās in Tryphonem, docet Christum fuisse
 representatum in Noacho, eo quod Christus fuit principium alte-
 rius generis regenerati ab ipso per aquam: recte quidem Iustinus, loqui-
 tur enim de eo, qui verius & principalius representatus est, qui est Christus verus
 Noe, id est, vera requies, qui est caput Ecclesiæ inuisibile & archetypum, ego de
 visibili representato loquor, qui est non res ipsa, sed imago rei, in vetere figura
 adumbrata. Hac enim Apostolus distinxit, in epistola ad Heb. cum ait, umbram
 habebat lex futurorum bonorum, nō ipsam imaginem rerum, ut nos postea scri-
 pturam, & sanctos Patres secuti, in hoc libro, loco proprio copiose docebimus.
 Itaq; Noe principalius Christum representauit: sed propinquius Principem ec-
 clesiæ, qui est imago Christi veri, & aeterni principis & Episcopi animarum no-
 strarū. Hic enim tanq̃ res ipsa archetypū est vicarij sui, qui est imago archetypi
 ac rei ipsius. Lege etiā quæ de antiquo nuper scripsimus in libris Clementis Rom.
 vi hac, quæ hic strictim attingimus, intelligas, & discas, quæ ignoras. Obijci de-
 inde. Quid? quod si arca fuit typus Ecclesiæ, necesse est, ut Noe non
 tantum liberorum, sed etiā ipsius arcæ fuerit caput, siquidem Pon-
 tificex Romanus est caput ecclesiæ vniuersæ, quemadmodum dispu-
 tas:

Quo nun-
 quā Anto-
 nius intel-
 lexisse vi-
 deatur il-
 lud in Psal.
 pro patribus
 tuis nati sunt
 tibi filij.

Quo Chri-
 stus repre-
 sentatus fu-
 erit in Noe,
 & quomo-
 do Petrus,
 & quid al-
 tera repre-
 sentatio ab
 altera differe-
 rat.

tas. Viderint tui Protestantes, quid hic obijcias: ego enim non video aliud, quā quod mihi videris putare, si concedam fuisse caput arca Noe, continuo sequi arcā fuisse corpus illius capitis: quo quid stultius dici potest? Ego Antoni Noe dico caput fuisse filiorū, id est, prae fuisse filijs, prae fuisse arca, prae fuisse animalibus mūdis & immundis, quae in arca erant. Sic fuit caput omnium in figura Pontificis, qui est caput vniuersae ecclesiae. Dicis praeterea, parum sibi constare meam allegoriam: nunc enim constituere me ἀντίρωτον Ecclesiarum singularum in filijs Noe & eorum vxoribus; nunc in illis nidis animalium, &c. Deliras Antoni, non intelligens quod loqueris, neq; de quibus affirmas; ego ἀντίρωτον constituo, in quo B. Petrus, & omnes sancti Patres constituerunt, in eo scilicet, quod sicut arca per aquam seruauit illas animas, sic ecclesia per fidem & aquam baptismi saluat. Hae est similitudo formae aquae, & arcae Noe, expressa in aqua baptismi per fidem ecclesiae. Nec enim aqua sine arca seruauit; nec arca sine aqua: Sic neque baptismus sine Ecclesia; neque ecclesia sine baptismo: ex quo fit, vt aqua illa cum arca typus fuerit aquae baptismi cum Ecclesia, & arca illa cum aqua typus ecclesiae cum baptismo. Satis ne intelligis, quae dico? Habes Petrum & Paulū mysterij aquae, & arcae interpretes. veniamus ad calcem tuarum nugarū. Enimuerō Turriane, inquis, cum te istā allegoriam tractantem video, gregalesque tuos monachos in illis arce nidis includentē, mihi in mentem venit eius, quod aliquando Chrysostomus dicebat, ecclesiam esse arca Noe longē praestantiorē, quandoquidem hic immunda animalia semper eadem remanserūt, at in ecclesia immundi homines mundi redduntur per euangelij praedicationē. postea dicis te recensere Iesuitas inter immunda animalia. non recitarem ista dignate, ne quid aliud dicam, nisi quia Chrysostomus, non intelligens quid diceret, contra te citasti te ipsum. Tu enim negas arcā fuisse figurā ecclesiae: Chrysostomus verō testis tuus affirmat, cum dicit, ecclesiam esse praestantiorē arca Noe. comparauit enim ecclesiam cum arca tanquam corpus cum vmbra, id est, imaginem expressam & illustrem ecclesiae primogenitorum, quae est in calis, cum vetere typo obscuro. Sic enim Dionysius Areop. in Ecc. hierarchia veteres typos nostrorum mysteriorū vocat, ἀμυδρὰς εἰκόνας, id est, tennes & obscuras imagines. Tandem caput clausisti hac bellissima clausula, Hae sit igitur refutatio huius allegoriae à Turriano ppositae: cui ego veram & perspicuam hanc allegoriam oppono. Non recito eam, quod nihil in ea penitus dicas, quod ad refellendum argumenta contra Protestantes ex loco Petri allegorico ab eodem exposito, ducta & confecta pertineat.

Locus Sextus Ezech. 34.

Ecce ego iudicabo inter ouem & ouem, arietem & arietem, &c.

Sophist.

In quo consistat illa similitudo formae, quā Petrus dicit in baptismo, & arca Noe.

Quō Antonius Chrysostomus eōtra se testem citauit.